

ΣΧΟΛΗ Ι.Μ.ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟ

Σχολικό έτος 2014-15
Τάξη Γ' Γυμνασίου

Λογοτεχνικό Εξωσχολικό Ανάγνωσμα Περίοδου Χριστουγέννων

Τίτλος βιβλίου: **«Το κορίτσι με τα πορτοκάλια»**
Συγγραφέας: **Γιοστέιν Γκάρντερ**
Εκδόσεις: **Λιβάνη**

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Α' ομάδα

1. «Κάθεσαι καλά, Γκέοργκ; Καλύτερα να καθίσεις, γιατί σκοπεύω να σου διηγηθώ μια ιστορία για γερά νεύρα...». Με αυτόν τον τρόπο ο συγγραφέας του βιβλίου αρχίζει να ξετυλίγει το νήμα της ιστορίας ενός μυστηριώδους κοριτσιού που έμελλε να αλλάξει την πορεία της ζωής ενός απλού καθημερινού αγοριού...

α) Ποια πιστεύεις ότι είναι τα μηνύματα που θέλει να περάσει μέσα από αυτήν την ιστορία και ποια συναισθήματα σου δημιουργήθηκαν, όταν διάβασες το βιβλίο;

Το βιβλίο « Το κορίτσι με τα πορτοκάλια » περιγράφει με απλά λόγια, ένα από τα σημαντικότερα κομμάτια της ζωής του πατέρα του Γκεοργκ. Έτσι, ξεκινώντας αυτό το αφηγηματικό ταξίδι, ο πατέρας μέσα από τα λεγόμενά του περνάει μηνύματα στον γιο του, τα οποία θα είναι χρήσιμα και απαραίτητα σ' όλη του τη ζωή. Αρχικά, το βασικότερο συναίσθημα από το βιβλίο, αλλά ταυτόχρονα και μήνυμα, είναι πως δεν πρέπει να παραιτούμαστε από τη ζωή. Πιο αναλυτικά, ο πατέρας δεν σταμάτησε να αναζητεί το κορίτσι με τα πορτοκάλια ώσπου να το βρει, έτσι πιστεύω πως αυτό το παράδειγμα πρέπει να ακολουθήσουμε όλοι στη ζωή, ώστε να μην μετανιώσουμε στο μέλλον, επειδή δεν κάναμε κάτι. Επιπλέον, ήταν εμφανές το πόσο τόνισε ο πατέρας την αξία και την ομορφιά της ζωής. Έδειξε στον Γκέοργκ πως η ζωή είναι σαν παραμύθι με αρχή αλλά και τέλος, όμως αυτό δεν πρέπει να μας φοβίζει, αντίθετα

να μας παρακινεί να την κάνουμε όσο πιο όμορφη γίνεται. Συνεπώς, ο πατέρας του, αν και όταν έγραφε το γράμμα, ήξερε πως το δικό του παραμύθι τελιώνει, δεν παραιτήθηκε από αυτό αλλά πάλεψε με τον δικό του τρόπο μέχρι το τέλος. Προσωπικά, διαβάζοντας αυτό το βιβλίο ένιωσα πολύ χαρούμενη για τη δύναμη του πατέρα, αλλά επικράτησε το συναίσθημα, πως όλα, ωραία ή άσχημα, κάποτε τελειώνουν. Έτσι, πρέπει όλοι κάθε μέρα να κάνουμε πράξεις που συμβάλλουν στο να είμαστε ευτυχισμένοι κατά τη διάρκεια του δικού μας παραμυθιού.

β) Στο μυθιστόρημα συνυπάρχουν δύο αφηγητές, ο πατέρας και ο γιος και ο ένας δίνει τη σκυτάλη στον άλλο. Ποιος από τους δύο ήρωες σε συγκίνησε ιδιαίτερα, με ποιο από τα λεγόμενά του και γιατί;

Στο βιβλίο, οι εναλλαγές που γίνονται ανάμεσα στα δύο βασικά πρόσωπα, τον Γκέοργκ και τον πατέρα του, είναι χαρακτηριστικές για την ιστορία, αφού μας παρουσιάζουν δύο ανθρώπους ταυτόχρονα. Προσωπικά, με συγκίνησε περισσότερο ο πατέρας, διότι μιλούσε τόσο άμεσα στο παιδί του και του παρουσίαζε τη ζωή με μία πολύ διαφορετική ματιά. Πιο αναλυτικά, ένα από τα αγαπημένα μου και πιο συγκινητικά σημεία στα λεγόμενα του πατέρα, είναι όταν απευθύνεται στον Γκέοργκ και του λέει να μην αρνηθεί πως η ζωή είναι ένα παραμύθι. Συγκεκριμένα, συνεχίζει λέγοντας πόσο μεγάλο λάθος κάνουν όσοι δεν το έχουν αντιληφθεί, όμως προσθέτει, πως όταν αυτό το παραμύθι φτάνει στο τέλος, τότε ο καθένας προσπαθεί να το ζήσει όσο περισσότερο μπορεί, διότι δε θα έχει την ευκαιρία να ξαναντικρίσει αυτό το θαύμα. Νομίζω τα λόγια του αυτά με συγκινούν, καθώς και ο ίδιος βρίσκεται στο σημείο που το δικό του παραμύθι, ολοκληρώνεται. Για αυτό το λόγο ακόμα, πιστεύω πως ό,τι λέει, είναι η κατάσταση που βιώνει και εκείνος ενώ γράφει το γράμμα. Όμως, το θετικό είναι πως ο πατέρας του Γκέοργκ έζησε τη ζωή του σαν ένα παραμύθι και ας τελείωσε γρήγορα. Τουλάχιστον, πρόλαβε να πραγματοποιήσει ό,τι τον έκανε πραγματικά ευτυχισμένο.

2. «Φαντάσου ότι βρίσκεσαι πριν από δισεκατομμύρια χρόνια στη γέννηση των πάντων, στο κατώφλι αυτού του παραμυθιού. Και ότι πρέπει να επιλέξεις αν θα γεννηθείς για να ζήσεις σ' αυτόν τον πλανήτη... Θα ήξερες ότι αν αποφάσιζες να έρθεις κάποτε σ' αυτό τον κόσμο, θα ήσουν αναγκασμένος να τον εγκαταλείψεις πάλι κάποτε, αυτόν κι όλα όσα ήταν σ' αυτόν... Ίσως να στενοχωριόσουν... Πολλοί δακρύζουν όταν σκέφτονται ότι όλα τελειώνουν... Θα αποφάσιζες να ζήσεις στη γη, για λίγο ή για πολύ... ή θα αρνιόσουν να πάρεις μέρος στο παιχνίδι επειδή δε θα δεχόσουν τους κανόνες του; »

Στο ερώτημα αυτό, οι ήρωες του βιβλίου δίνουν αργότερα τη δική τους απάντηση. Πώς και εσύ με τη σειρά σου θα απαντούσες στο φιλοσοφικό αυτό ερώτημα και με ποιον τρόπο θα δικαιολογούσες την επιλογή σου;

Το ερώτημα που θέτει ο πατέρας στον Γκέοργκ είναι αρκετά απαιτητικό και η απάντηση που θα δοθεί μπορεί μετά από συγκεκριμένα γεγονότα να αλλάξει. Προσωπικά, αν μου δινόταν η ευκαιρία να επιλέξω αν θα ζήσω ή όχι, νομίζω πως θα προτιμούσα να ξεκινήσω αυτό το παραμύθι, όπως περιγράφεται η ζωή στο βιβλίο. Σίγουρα, η επιλογή να μη ζήσεις ποτέ σου προσφέρει τη δυνατότητα να μην πληγωθείς ή πονέσεις ή χάσεις κάτι. Όμως σου στερεί το να νιώσεις. Αν δε ζήσεις, δε θα νιώσεις ποτέ κάτι άσχημο, αλλά δεν θα νιώσεις τίποτα άλλο, όπως αγάπη, χαρά ή ευτυχία. Πιστεύω, έτσι, πως η ζωή είναι κάτι που πρέπει να δίνεται σε όλους και στη συνέχεια οι ίδιοι ή οι συνθήκες να καθορίζουν πως θα εξελιχθεί. Επίσης, είναι αναπόφευκτες οι άσχημες στιγμές, ο καθένας θα ζήσει κάτι που θα τον κάνει να σκεφτεί, αν θα ήταν καλύτερα να μην είχε γεννηθεί, όμως τότε πρέπει να φανεί δυνατός και να θυμηθεί ό,τι καλό του έχει προσφέρει η ζωή ή για ό,τι έχει παλέψει ο ίδιος. Γι' αυτόν τον λόγο, όταν το παραμύθι φτάνει στο τέλος, τότε όλοι λυπούνται, διότι σκέφτονται ό,τι πολύτιμο έχουν ζήσει και το αφήνουν πίσω, άρα ο καθένας μας ξέρει τι μας έχει προσφέρει η ζωή, αλλά αυτήν την προσφορά την εκτιμούμε όταν πλέον τη χάνουμε. Συνεπώς, πιστεύω για τους παραπάνω λόγους, πως η ζωή δίνεται για να τη γεμίσουμε με όμορφες στιγμές, αναγκαστικά και άσχημες, όμως όταν τελειώνει, η τελευταία σκέψη μας είναι τα καλά που αφήνουμε πίσω και μας συντροφεύουν για πάντα...

Κωνσταντίνα Βλάχου, Γ1 Γυμνασίου